

HORTOBÁGY.

KÖZHASZNU ÉS MULATTATÓ TARTALMU HETILAP.

Egyeszeszám ára 15 k. Lapunk szomszédos külföldi hírdeméenyeket elfogad: Hassenstein és Vogler Hamburg és Altónában; Molien Ottó, majna-melléki Frankfortban; Opperlik A. Bechen; La ffitte Bullicres társaság Párisban; Goldberger A. T. Berlinben; Wächter G. és Brauner J. G. Bérsben.

Megjelen minden vasárnap. Előfizetési ára egy évre 1 ft. fél évre 3 ft. három hónapra 1 ft. 50 kr. Szakszerkesztő és felelős szerkesztő a piactéren az **Ország-ház** ban. Hirdetési díj: Negyhatszáz pént szótért egyszeri hirdetésnél 3 kr. háromszorinál 4 kr. több-szorinál vagy nagy terjedelmű hirdetésnél arbeszámítás.

A debreczeni állandó színház.

(Folytatás.)

Mohár urak aggálya, aránévé, miképp a debreczeni állandó színház a miskolczi és szabolczi színházak sorsára juthat, hogy t. i. a megnyitás első éve után itt is csak az irés falaknak beszél a színművészet, alapos lehet, de csak akkor, ha a színház igazgatása méltatlan vagy avatlan kezékre kerül.

Színházunk jövője az első évek eredményétől függ s ép ezért, ha egyes színházgatók vendéi át a színházról, nézetünk szerint elmulasztathatnánk a szükséges, hogy mellette oly színházi bizottságot ellenőröljék, mely képes legyen megfélni az ajánlkozó színház képességet s csak a kiállított színdarab vagy kísérlet-föl feltérleztetőnek ennek szerződésére vagy elutasítására. Helyesen megjen meg egyik derék vidéki lapunk a „Felvilágosító”, miképp, ha minden szaktudományunk próbáját kell adnunk, hogy azt a gyakorlati terep érvényesíthessük, miért nem lehetne ugyan azt követelünk a színművésztől?

Mai időben a színművészet czéje alatt a vidéken a legnagyobb visszafelé történnek. Vanak igazgatók, kik nem a művészet szellemétől áthatva szervezik társulatukat, hanem, mert jövedelműzö üzletnek eméllik a gyakran tekintet nélkül, hivatalos, hivatalos felavatnak Thalia papjait, habár az olyanok, nagyobb részben előbb-utóbb keserű csalódás jut osztályrészi, mivel a művészet, ly kinyugtathatásá reménytelen kénytelen megfoszítja. Ilyenkor aztán a közönség háttánsága eméllik, miképp a nagyra várt, hogy a közönség a színművészet képviselőit, a nemzet e na psziché o s a i t nem pártolja. Nem mert a művészet köpenye alatt gyakran olyak lépnek szentségtelen lábakkal Thalia szentélyébe, kik hivatás nélkül, csupán azért választják a pályát, mivel azt, a néhez kézi munkáink kénytelenek véglik. Ily égyekémet aztán nem is lehet meg a nemzet napzámási” cím, mert ok valóságga a nemzet he r e i től kinéltük, kik ahelety hogy művészet által belkésítének kontarkóidású által csak visszarajszolják a műfölköt s ahelyett hogy a nemzeti színművészet ügyét eméllik, jóval hátrább tartászikják. Ellenben egy jól szervezett, jeles tónokból álló színtársulatnak, melynek igazgatója nines ugyan nyomasztó kényszerűségnek alávetve, hogy a jövédlemből régi hűzőgölköt föltöngessen, hanem azt kizárólag jó színművészet szerzésére s tagok felkészítésére fordíthatja: Debreczenben a tulajdonképi szímdény alatt, irés színdarab tartania nem lehet.

Mohár ur ama kérdésére, minek oly pompás színház Debreczennek, holott beérthette volna 60 ezer forrásal is: csak azt feleljük meg, hogy az állandó fővárosának tekintélyéhez mért színház, nem pár évítésre van szánva. Tartóságra számított középüteműnek nemcsak a pillanatnyi jelen, de a messze elötlétekkel följö jóvó is figyelembe vevendő.

Sok oly hiányt eméllik föl Mohár ur cikkében, mik részt nem valami lényegesek, részt megváltoztatathatnók már s leg-felébb ezután építendő vidéki színházak berendezésénél szolgáhatnak tájékozásul.

Figyelmet érdemelő azonban M. urak azon észrevétele, melyszint „az előcsarnokból a földszinti folyosóra fövezető néhány lépcső sokkal szebbek, hogsem látszanék rajta, hogy itt arra is gondoltak, miszerint telt házál, előadás után kijövet akadályozó tolongás ne legyen, tüszvényélpedi épen veszedelmek, kivált ha még hozza veszszük, hogy az ajtókat kivéve, mind beélt nyílnak, holott ma már minden színház és nyilvános nagyobb színház és nyilvános nagyobb közhelyek, kifelé nyíló ajtó-zárnyakkal láttatnak el.” — Már ez észrevétel teljesen osztja e cikk irója s e tekintetben szükségesnek látja, hogy az építés e hiányát nagy segítségek, hogy a két lépcsőzet helyett három vagy négy följárás alkalmazassék. A jelenleg két lépcsőzet között — majdan egyenlőszerűli helyiség, mint szintén a pórtéri helyiségek egyikét kellene lépcsőzetnek alkalmazni, amindéek a mostani két följárás helyett még lenne a közönség használatára szánva.

A nézőtérén — ugymond Mohár ur — van még egy tökéletlen s a jelen színházépítési rendszer mellett igen gyölkoriátatlan mű, ez a közép csillár. Ma már a színházokban nélkülözni kezdik a csillárokkal világítást, vagy oldalról világítják a néző-termetek, vagy pedig a mennyezetet füveg és áttörhető vékony tafetaneművel vonják be s ezen át világítják ki az egész néző-helyet: sőt még a zenekar is innen kap elegendő világot. Így sem egyik sem másik helyiségről nem akadályoztatják a színpadra való szabad látás és a gázlágnak sem sérítik a szemet; az akasztóra pedig annyira előnyös e világítási mód, hogy a mennyezet teljesen ennek szabvány szerint építhető fölöböl alakzatban a középben, hol a csillár használatá mellett egy nagy négyzetű ürt vágnak ki, mely aztán a padlózaton egy deszkámpitányú kamarmával kerítetik be, honnan a világított vögt munkáikat, de még veszedelmek is a zártszekény ülőké néve, mert bármily biztonságos legyen is ez óriási csillár a totóthez erősítve, tenarad a félre: hátha leszakad. — M. ur, ezikké e pontjában, lapunk e tárgyban többször tett felszólításának s ohajának, anna vizshagató. Amint tudjuk, az illető építész is gondolkozott a menyezvivilágítás alkalmazása fölött: de ennek eredménye aligha lesz, amennyiben a csillár-világítás eszméje az illető építőkönél ugylászik, már valóságos rögzémvő vált. Szakértők állítása szerint, ly közösen ohajott menyezvivilágítás alkalmazásával eszközölendő módosítás, 5 — 6000 ft-ba kerülne, mi — az ázítal származandó előnyöket tekintve — koránsem oly nagy összeg, hogy amiatt a menyezvivilágítás ügye eltejtessék.

(Folyt. köv.)

A debreczeni kereskedelmi és iparkamarának emlékirata

az angol kamarák egyesületének ismeretes felhívására a szabad kereskedés behozatala ügyében.

Az első osztriai tekintetes kereskedelmi és iparkamarának!

Bérsben.

A tekintetes kereskedelmi és iparkamara, az 1864. decz. 24-kén 2972 sz. a. azirant kereste meg ezen kamrát, hogy — mintán a Nagy-britannia és Irland kereskedelmi kamaráinak egyesülete az osztriai birodalom kereskedelmi kamaráit a szabadkereskedés ügyében közös jegyzékben szólította föl — ezen kamara nyilatkozzék, hogy vajjon beleegyezik-e abba, miszerint az osztriai kamarák is közös jegyzékben választóznak, melyben mindenesetre több érkeletti súlyt talál, mintha azok egyenként lejeznék ki nézetüket, mely által, különösen ha némely pontok felett eltérnének, a hatós gyöngyögtétnék.

Májd az 1865. jún. 2-kán 3001. sz. a. — melyhez csatolva az angol kamarák egyesületének jegyzéke é a tekintetes kamara által készített válasziervi s megküldött — arra látta fel ezen kamrát, hogy az utóbbira néve észrevételre s a szükségesnek vélt változtatások iránt nézetét vele mielebb közölje, hogy így a kölcsönös felvilágosítások folytán, azonban az alapszemlértelene hagyása mellett oly válaszi-irat állapították meg, mely az osztriai kamarák közös nyilatkozata gyanánt tekintethetik.

Mely felhívásokra ezen kereskedelmi és iparkamarának nézetét következőlábba van szerzéséje előadni:

Magyarország kiválólag földművelő ország, népeisége telnyomó részének foglalkozása s egyedül keresteforrása a földművelés, ez az alapja és feltétele itten a mezőgazdaságnak, miúparnak ez a kereskedésnek, szóval a nemzetgazdaságnak. A hazai viszonyoknak megfelelő állomásdátási rendszer mellett Magyarország nevelőgazdaság, a természetnél bővebb megoldott föltéje s kedvező egyhálati által kitűnő szerrege van hivata, — azonban mezőgazdaságának, miúparnak a kereskedelmének természetesra fejlődését az idők hosszu soraan kezelték, mind a mai napig elég elfárasztalható akadályok hátráltatták, nyomástöröl hatott arra különösen az osztriai birodalomra néve 1851-dik évi alkalmazása volt töltővárn-rendszere, kétszeresen megnehezítette soraik a közte és a gyárpárt azo osztriai tartományok két fenallott hársorompok.

A közös védvám-rendszer behozatala a bajkón semmit nem segített, elegendő tanosság erre aron körülmény, hogy dacára a nyers termékekbeni gazdaságának, Magyarország a miúparnak hátra van, s gyár-ipar-vállalások száma kevés, azok is csakoly tökélet s csak terjedelmében működnek s a helygazdászati társúlsem nem elégték ki, beltermeny-kereskedése nem rendszeres hazai kereskedés, hanem csak üzérkedés.

A védvám-rendszer a magyarországi természetét sorsát nem javította, a külföldi bízodalmat — mely a kölcsönös viszonyon serkallik, elő nem mozdította, innen magyarországi, hogy oly természetűek, nyers anyagok, melyek itten először kiállítotok s eredeti jóságukban nagyban kivételnek lennének, a külföld által mindenzéig is úig keresztelnek, vagy a visztaróság folytán gyakorlatban tartott maguk anyagok miatt kik sem vitétk, vagy olcsón, avremény nélkül lehet csak üzokat eladni, — holott Magyarország mezőgazdaságának érdeke azt kívánja, hogy természetienyie kelendők legyenek, illetőleg hogy az osztriai birodalom határain túl is biztos vásárt találjanak; mert a birodalom német-szlov országai nagybábara magok is földművelők lévén, Magyarország nekik biztos és elegendő vásárlókra nem talál; — de továbbá a nagy fogyasztó közönség — melynek érdeke azt igényli, hogy azok cikkkekkel, melyek itten előnyösel nem terheltek, elegendő mennyiségben nem készíthetők, jömmöségben s lehetetlen, olcsó aron szerzeze be, — a védvám-rendszer miatt drága aron s az is oly minőségben kénytelen bevásárolni, mint más rendszer mellett szoktak lehetni.

Ezek szerint Magyarország a védvám-rendszer behozatala óta is folytonosan vesztéssel járó nemzeti természetét folytat. Történetek ugyan a közelmúlt időkbén kormányzati utas is intézkedések, melyeknek jöteknyn halaszt elvitány nem lehet, azonban mind ezek a bajok alapokának elhárítása végett társúlsem nem elegendők, annyivalinkább mert a még most is fellelő hiányos közlekedési rendszer, a kéaz vasutvonalonál divatozó magas vitélberkek, töké látel — miúpar előmozdítására ezélté intézkedések nagyfolytatozás s a magas adók a mezőgazdaságot, ipart, kereskedést, alig hittező pangásra jutalták.

Ily helyzetben s előremények után Magyarország nemzetgazdaságának fejlődése, ugy jöveje az elzisztából s kétszeresen adóztó védvám-rendszerrel nem reményelhet, hanem az egyedül a szabadkereskedési rendszer éltelteleptetésétől várható.

A szabadkereskedés folytán ugyanis a szükséges és itten vagy épen nem, vagy kevés mennyiségben előállított áruakat — mert hiszen minden ország maga nem termelhet nem készíthet mindent, a verseny megújított Magyarország mindenesetre jobb minőségben s olcsóbban kaphatna mint eddig, — más részről természetienyie a külföld által a helyszínen a még eredeti valóságukban s jóságukban megismeretvén, biztos és tömeges vevőkre találhatnak, számos termékei már most bármely országéval kiállják a versenyt, forgalom esetenben pedig jobb minőségben s nagyobb mennyiségben kiállítotok lennének. — A bízatos kivétel gyárpadosása a mezőgazdaság fejlődését, ez ismét a miúpar a kereskedés emelkedését következtetné.

A szabadkereskedési rendszer a kölcsönös bízodalomnál fogva szakértőket, tökéletesítők szivaróglatna ponzalmen hazánkba, emelkednek a hitel, it bent feleltetésétül a szerzogatm, munkásságot, ösztönnyújtana kezdeményezésekre, kitársulós s szantuloni oly vidékekben, melyek alkalmas közlekedési utak hiányában jelenleg forgalmon kívül esnek s a miatt figyelemre sem méltotnak, előnyös vállalatokat nyitnak meg, előmozdítana a vagyt s szellemi művelődésre, alapos gazdasági miúpari s kereskedési ismeretek elajátására, gyakorlati uton megtöltotna a haza lakosait a közös érdekek helyes megismerésére s közös erővel támogatására, mikint azt a földművelés, miúpar s kereskedés terep előrehaladt országok bizonyítják.

(Vége köv.)

J a p a n.

(Kivonat, Dr. Zimmermann „Malerische Laender und Völkerverkund“ (Berlin 1862) című munkájából.)

(Folytatás.)

A japánok nagyon türelmesek a más vallásuk iránt, több hitfelekezetet van békességben egymás mellett s hasonló jog és tisztelgésben részesül a Buddha vallás és Confuciusz tana. — mindkettő kivételről hozza be, — mint a Kamik és Sinto vallás, mely eredeti az országban. E türelmen folytán sikerült a portugali papoknak kevés év alatt 200,000 bűszülöttet a legmagasabb osztályokból megkeresztelnie s a keresztény vallásra téríteni s Xavér Ferencz elmondhatta: „nem tudom bevezetni ha a japánokról szölok, ok valóban örömei az én szemnek.”

Most ez mindenesetre nagyon megváltozott, kétszáz év óta nines keresztény Japánban, Takó és Yeyas császárok alatt 1640-ben egy nap alatt 37,000 gyilkoltattak le; Simabara várába szorították, kétségbeesetten védtek ugyan magukat, de a teleröltö legyőzöttek s hidegvérrel ölettek meg.

Jelenben három vagy négy francia misszionarius van Lintus szigetben, mely Chinának és Japánnak is adókötelek. Elvezett örei ezek a keresztényiségnek s nagy buzgalommal várják a pillanatot, mely megengedné, hogy a nagy apostol nyomdokaiba tetsessék lábait; de türeklvésük ideig gyümölcslen maradt, mert egész sereg drabant éjjel-nappal azon munkálódik, hogy a bűszülöttekkel összeköttetésüket meggátolja, szolgálják majd minden nap változtatniok kell; azon házaknak, melyek e papok szerény lakára néznek, be kellét falazni, ablakait, ajtóit s kijárásait az ellenkező oldalra tenni látat. Ha járkálni kimennek, mindenki utasítva van, előlük a lehetősheg kitérni s minden fölük erdői kérdésre egyedül válasz, „n e m é r t e m.”

Ki közelebből nem ismeri a japáni kormányzást, nem tudja ez eljáriszt megmagyarázni; egyszerűen onnan ered az, hogy az európai hadudomány elírhatlan félrelehet okoz. A Taikun kénekek tartja az európai tereket, kik a japáni partok gyöngébb részeit kikénelelik, egy kiszállást és megrohanást előkéztendők. Ez oka, a miért oly szigorú felügyelet alatt állanak.

Állandó hadsereg Japánban ninesen, valamennyi kétkardú, kik a hercegeknek, országgyölköket és nemeket kéte idején mint testőrök kísérik, katonakiká lesznek, melyek béké a háboru. Binak ugyan személyes vitézséggel, de aligha harcolhatának egyenyle az európai hadudomány ellenében; de állítják, hogy mióta titkoszerien elzart országokat az európaiakkal megnyitni kényszerültek, szorgalmasan foglalkoznak hadművelési könyvek tanulmányozásával. A japáni fenyegetve érzi magát Európától s a pillanában bízonalan szorongató rettegésnek martaléka; érzi, hogy kéz ivével, nyilvánval nem fogva vontesvői fegyvereinnek, bombavető ágyúinknak ellenállhatni; azért szorgalmasan igyekszik katonai s hajózási tudományuk színvonalaára vergődni. Hogy használható, hadműtaniilag alkalmazható katonákat nyerhessenek, le kell mondaniki a fapapusokról, a túlságosan bő bugyogóról s a hosszú voncoló öltönyökről; de hajlandók megtenni mind ezen áldozatot. A japániki egyáltalában nem oly ostoba előítéletek mint a chináiki, kik magukat minden más nemzetnél magasbra tartják; — érzik ok, hogy töbkek a chináikiaknál, de ez önéret mellett teljes értéken becsülni tudják az európai népek értelmiségének hatalmat.

Most már nem hasitják fel hasukat, hogy megfoszsják a sértést, e régi szokás látszólag kidávotzott. Vanak ugyan mint nálunk, táncz- és vívmesterek, Japánban hasztárszó-mesterek, azaz olyanok, kik a hasfelmetzés mesterségében oktatást adnak s e mesterség tudása egy magas állású ifju neveletéséhez tartozik, mert néha esközöl szolgál az, magát s utódait megmennteni a gyalkozattól, amennyiben az öngyilkosság által a bakó általi halált megelőzi.

Beszélik, hogy két előelő ur császári szolgálatnál eloglalva, egyidőben ment a trónrethemre vezető lépésben, egyike értekték; a lefele haladó megsejtve érzé magát, kivonja kardját s hasát felmetszli; — a másik hírtelen há fel a lépészetben, leheyezi talát a császári szálára s gyorsan siet vissza a lépészőkn, megőrül, hogy éftelen találja ellenét, ezer bocsánatot kér, hogy magát megelőztéit engedé, e mulasztást szolgálatára, a császárra hártja, ellenfele oldalához ül s hasát hasonlóan felmetszé.

E történetke elég jellemzőnek mondható ugyan s száz hasznólot olvashatni a Japánról irt könyvekben, de mindenesetre régmúlt időből való az s tapasztalatunk szerint ma már ez is máskint van.

„Volt környezetünkben egy Kodamaia nevű, ki épen nem tarthatott minket nagyon ostobáknak, amennyiben bebizonnyit véltük, hogy mindazon apróságot, melyeket vásárláni ohajának, tanácsadásaival szemelentül megdrágította, ez embert de Flavigy ur, ki hallott valamint a hasfelmetzésről, fenyegette, — kihuzta kardját s úgy tón, mintha saját hasát felmetszene szádeközölké, de a szemtelen kétkardú vitéz nem vonta ki kardját hüvelyéből, hanem józölen kivevete a francziát, ami a körüllevöknél nagy viszhangra talált. Ifju barátunk a japáni szokások ismeretében egy felszázaddal hátrament.

„A császári jedói palotáját széles aróké ivéti, melyben úde viz siet, a partok gondosan ápólvák, gyzepl bővíték s a japáni cédrusok fölött hájtják vékony ágáikat. Angol parkban véli magát az ember; két kapitány közzölünk körülölváglá s sán-czólatot s majd két órát vélt legénybe a lovaglás; 35,000 lábnyira becsültké a távolságot, mi elegendő tér egy palotához.

„Jedóban mint Simodában egész féllegélt láthatni a halászasoknak és fekete hölöknek, melyeket a japániki soha nem öltöznék. Egyikük egy hóllára lét egyköt Simodában, mindjár: előjött egy Bonze egy bekeppálójával, a höllé lekört áldozatot hozandó s igen megrólt, tapasztalván, hogy a lövés miatt a höllónak semmi baja nem lett.”

A jedói öblöt minden irányban keresztülkaszul járják a

számmelkili kis bárkák, melyek halászból meglétre egész esominták hoztak hazá hálókban a kis és nagy halaknak, de a japáni kormány zárkózott politikájához híven, a legpontosabban meghatározta a bárkáknak formáját, nagyságát egész alakrát, úgy hogy a partoktól eltávolítva a magas tengerre szállni egyáltalában nincs lehetőségükben. Ha a japánokat a vihar Chinába, vagy másfelé hajtja, csak hollandi hajókban tudnak visszatérni, ekkor azonban egész életükön át annyira gyanusok, hogy folytonosan rendőri felügyelet alatt állanak.

Most ugyan már kevesebb veszéllyel jár ez, mint előbb, de még mindig rossz következtetést von magára a japáni, ha európai járműven tér hazájába vissza s ha nem éppen bűnösnek tekintetik is, sok akadályra talál.

Igen jól tudják a japánok, mily borzasztó pusztításokat idézett elő a chinaiakkal az opium élvezete s a japáni császár e méreg bevitelét nemcsak megtiltotta, de egy jószerezett záradékra a négy nemzetelt között szerződésnek világosan kifejezi, hogy opiumot bevinni semmi szint alatt nem szabad.

(Vége köv.)

Berettyó- és érszabályozási társulat közgyűlése.

(1865. Január 15.)

A berettyó- és érszabályozási társulatnak legközelebb tartott közgyűlésében a következő jelentésekben ügyek tárgyaltak: 1.) Olvasatván birhalmegyei főispáni helytartó urnak a társulat elnökségéhez tartozó azon átirata, melyben a budai cs. k. orsz. pénzügyigazgatósági osztályfőnökségnek m. évi júl. 17-éről 1215. szám a kelt felhívása folytán felkérték az elnökség, hogy a társulat alsó osztálya által felvért 40.000 forint, egy a felső osztály által felvért 50 ezer forint, az illető érdekeltiségek egycélre, a megállapított közrejárulási kulcs alapján leendő kivételést, a társulati alapszabályok s illetőleg a tisztaszabályozás tárgyában kiadott miniszteri rendelet és bírói törvény értelmében eszközölje vétsse s az arról két példányban szerkesztendő kimutatást, hozzá aq. hó 23-ig beküldje. Közben ezzel, felavatott főispáni helytartó urnak m. évi szept. hó 9-ének 8563. sz. a kelt átirata is, melyben a fentebb felszólított egycélre kivételést megelőzően megküldését sürgetvén, példólag arra hívja fel a társulati elnökséget, hogy ezen kivételt laistrom a fentebb említett cs. k. miniszteri rendelet és bírói törvény értelmében, az illető érdekeltékek által azon értesítés mellett közöltessék, hogy azellen netalan tendó észrevételeiket hat hét alatt Birhalmegye kormányának benyújthassák. — Megfontolván a közgyűlés azt, hogy ezen egyéni kimutatások betérjesztésével és az érdekeltékekkel felszólamlás végett közléssel, a m. kormány s a társulat azon czélja és törekvése, hogy a felvért kölcsönök pontosan és mielőbb törlesztessenek és az időküli kamatok pontosan fizetethessenek, ahelyett, hogy előmozdítottak, még inkább visszattartanak és a végülküli felszólamlások, azok felvilágosítás és népszavaztatása által, folytonos zavarkora és fizetési hátráltatásokra szolgáltatások ok és alkalom; valamint az ezekre alapított betétközösítés is több érdekelte végromlása mellett, alaposan és igazságosan huzamos idő alatt is alig történhetnék; minden oldalról való megvitatás után elhatározták, hogy ezen egyéni kimutatások be ne terjesztessenek, hanem a társulati központi iródban letétvévén, az az érdekeltékek, ne csak megtekinthessék, hanem emellett az elnökség által, mindenkihez illetosege vele közöltetvén, felszólítottassék, hogy a kölcsönből reá ezo részt, ha csak lehet egészen, felben, vagy 1/2-részen, az utóbbiak illét 5/6-kamatjával együtt — mielőbb fizesse be, hogy ezáltal a kölcsönök, még a 6 év eltelle előtt, — és mindnél nagyobb mérvben törlesztessenek és ezáltal az államkincstár is tetleg biztosítva legyen. 2.) Olvasatván a pesti cs. k. pénzügyi ügyvédség m. évi decz. 7-kén 29,873. sz. a kelt, a társulati elnökséghez, a debreczeni cs. k. pénzügyigazgatóság által, rövid után áttéteztet átirata, melyben: a társulat felkérteket, hogy a mult 1863. évi anyagi adományból kölcsön felvért 40,000 és 50,000 ft tökékre néve, a végleges kötelezvény kiadása végett, mielőtt közgyűlést tartani és abban a kérdéses kötelezvénynek, a kiküldendő választmányi tagok által s az illetoesek cs. kir. pénzügyi kerületi igazgatóság közreműködésével, — a mellékelt felhatalmazási és kötelezvényi minták szerint, — haladéktalanul leendő kiállítását elvédelmei és az így kiállított kötelezvényeket, legfelőbb 30 nap alatt további biztosítási intézkedések végett, az illetoesek cs. k. pénzügyi kerületi igazgatóságunk átszolgáltatni ne terhelhessék, mert ellenkező esetben a kérdéses kölcsön-ből, járulékaival együtt a m. kincstár részéről azonnal s tetleg felmondottnak tekintetünk s az e tekintetben ideiglenesen kiadott, részletes kötelezvények alapján azonnal minden további felmondás nélkül, törvényes után behajtandó volna. — A felolvasott cs. kir. pesti

pénzügyi ügyvédség leiratához csatolt végleges kötelezvényi minták tartalmából, — különösen pedig az átirat végsősorából, — megjegyzendő a közgyűlés arról, hogy a kölcsönök felvételére ezen társulat által ideiglenesen kiállított részletes kötelezvények, maga a cs. k. pénzügyi ügyvédség által is oly jogrvényeseknek tekintetnek, melyeknek alapján a kölcsönök ki is szolgáltatott, úgy törvényes úton be is hajthatók s azokat a társulat is olyanoknak tekintti, melyek által a m. kincstár teljesen biztosítva van és így a kiállított végleges kötelezvény az előbbinél jogilag sem nyújt a m. kormány részére több biztosítékot. — Megfontolván továbbá a közgyűlés azt is, hogy az ekép kiállított kötelezvényben kívánt jelzőkkel bekebelezés és a kötelezvénynek minden egyeskré kiállítása, azoknak igen nagy száma és több mérvben szétszórtsága, valamint a társulati ártékek hasonló helyzetéről fogva, gyakorlatilag alig eszközölhető s az egyéni biztosítást illetőleg, így tekintetben sem elfogadható: sajnálattal kénytelen kijelenteni a közgyűlés, hogy ezen kiadott újabb kötelezvény, egyáltalában nem hajlandó aláírni és íratni, sőt az abban foglalt gyakorlatiatlan feltételek, szükségtelen terhes megszorítások és részletekkel, alig volna azt képes a kívánt módon, huzamos idő alatt is kiállítani. — Eről a helybeli cs. k. pénzügyi igazgató ur, a közgyűlésből kiküldött megbízottjait által szóval értesítetvén, ezeknek jelentése szerint: pénzügyi igazgató ur, a kötelezvény tuliszorgu voltát belátván, annak lehető szelidítése iránt közbenjárásit tegye. 3.) A fentebbiek folytán elnök ur jelenti, hogy előre belátván azt, miszerint a felsőbb helyről előírt, — és a közgyűlésnek már bemutatott — általános 'egycélre kivétel' által, — melyből azok sem maradhattak ki, akik már fizettek, vagy akiknek a társulaton követelések vannak és így részben bizonyos reklamálai fogának a fizetésre egyelőre nem is szorították, — az a cél, hogy a félévénküti kamattörlesztésekre és töltőteljesítésre szükséges pénz, idejekorán befolyjon, el nem érhetik: támaszköve a mult évi június 20-án tartott közgyűlés jegyzőkönyve 3. és az aug. hó 2-kán szept. 12-kén tartott korm. választmányi jegyzőkönyve 2. és 1. sz. általi határozataira, egymásik, előbb a korm. választmányának s ezennel a közgyűlésnek bemutatott egycélre kivételést készített az 1864-dik évi, mindegyik osztály részére 15,000 forint, azon költségvetés alapján, mely a mult évi június 20-diki közgyűlésnek bemutatották és amelybe a félévénküti kamatokon és 1/2 részbeni töltőteljesítésen kívül, a társulat kezelési költségei, adósságai és más rendkívüli esetek is tekintetbe és felvéteket, azon érdekelteket pedig, kik a befizetésre, vagy követelésnek néve előnyben vannak, azokból kihagytak, — és ezen egyéni pénzkivételnek, annak idejében oly kérséll megbeszette be birhalmegyei helytartó úr méltóságának, hogy az illeto s a kivételben megnevezett társulati tagok előbb önkéntes fizetésre felszólítottak, azon esetre, ha erre tartozásikat be nem fizetnek, azok politikai úton hajhassanak be. Ezeknyilván a közgyűlések határozataihoz képest, mind az alsó, mind a felső osztálybeli hátralekkel befizetésre iránt, az illető elnöki és hűsösi úton felszólítottak, de mindenben intézkedéseknél — igen kevés kivétellel — még eddig sikere nem lévén, azon nem várt eset állott elő, hogy — amint a bemutatandó pénztári kimutatásból is kitünik — az új évvel bekövetkezt töltőteljesítés részlet sem fizetthetett be, az alsó osztály részéről. Ezekhez képest tehát már most elhatározandó lenne, hogy a fentebb említett újabb illetoesség és régebbi hátralek, miképen hajhassanak be? az e czélra minden megvénben felkérendő ügyvéd által, vagy a m. kormány által megajánlott adóbehajtás útján? melyekre néve az elnökség felkérteket nem lévén, mindéddig minden lyetén intézkedéstől tartozoktat. — Elnök urnak jent elősorolt intézkedése helyeslő tudomásul vétetvén; miután a közgyűlés fentebbi határozataimál fogva fozdult tuzetett ki, hogy a kölcsönök pontos és mindnél nagyobb mérvben visszafizetése által bizonyítottassék be a társulat előli kézsége és akarata, elnök ur megbizatik, hogy birhalmegyei főispáni helytartó úr méltóságát, a társulat nevében újabban is felkerje, a vele közölt és közlendo újabban kivetett és hátralekban lévő illetoeségei és tartozásainak, a fenálló törvények értelmében behajtására és beszoalgitására, — ezen intézkedéseiről a helybeli kerületi cs. kir. pénzügyigazgatóság is értesítvén és várakozásra felkérvén. 4.) Előterjesztette a társulati főpénztárnok ur által kimutatott pénzügyi állása a társulati osztályoknak, az 1864-dik év végével, miszerint: A.) Az alsó osztály: 1. Kölcsön pénztári készlete 1864. decz. hó 31-én volt 462 ft 48 1/2 kr. A zsákai külpénztárba 65 ft. 2. Házpénztári bevételek összege 1864. decz. hó 31-ig 3873 ft 22 1/2 kr., kiadások 4694 ft 29 kr., éssy a kiadás 821 ft 6 1/2, krral több a bevetélnél. Hátralekban van az 1857-ik évből kivetett 100.000 forintból: a) az egyeseknél 5735 ft 89 1/2 kr., b) községeknek 28.640 ft 10 kr., az élsőnek 6 p., kamattja aug. 20. 1857. decz. 31. 1864. teszen 2533 ft 42 kr., a másodiki összeg 12.645 ft 8 kr. — B.) Felső osztály: 1. Kölcsön pénztári készlet decz. 31. 1864. a) központi pénztárban

14.448 ft 5 1/2 kr., b) külpénztárban 1492 ft 30 1/2 kr. 2. Házpénztára összes bevétele 1864-dik évből 2320 ft 74 1/2 kr., kiadása 1606 ft 24 1/2 kr. éssy pénztármaradvány 914 ft 50 1/2 kr. Hátralekban vannak az 1857. 1860. és 1863-diki 10—10.000 ftos kivételékből: a) az egyeseknél 7355 ft 30 kr., b) községeknek 12.262 ft 86 kr. C.) Az érszabályozási Bevétele 1864. évből 1113 ft 23 1/2 kr. Kiadása 606 ft 14 kr. Pénztármaradvány a központi pénztárban 507 ft 9 1/2 kr. A pozsáti külpénztárban 60 ft. — Ezen pénztári kimutatás a közgyűlés által tudomásul vétetvén, előbb számvéno urnak, az ő általa végrehajtott vizsgálat után pedig, a számadásokat vizsgáló bizottmányoknak kiadatik. 5.) Elnök ur, az igazgatály ügyetéről legjelenti, hogy a fentebb érintett régebbi hátralekban lévő községek, azon hozzáadásással szolítottak fel alafizetésre, hogy illetoeségeiket természetben is leszoalgitathaják és eziránt irásbeli nyilatkozataikat beküldjék. Az ennek következtében eddigleg beérkezett nyilatkozatok többsége: u. m. a.) Takadók, nem akarván sem fizetni, sem természetben dolgozni, b.) Némelyek le akarják illetoeségeiket dolgozni, c.) Némelyek hajlandók fizetni, d.) Vannak olyanok is, kiknek határak az utóbbi — itt tudva nem lévén — időben, urberéleg rendezetvén és tagosítottván, a történt bírtokváltásokhoz képest akarják illetoeségeiket kivétetni, s az előbbieket asorint fizetni. — Az igazgatóság szóval előadott felvilágosító véleménye és javaslata, figyelembevételével határozottak az elsők re néve, hogy azok felvilágosítás és a megjelöltéssel eredeti ártérfejtésű okmányoknál fogva kötelezettek teljesítésre, az az általuk felhozandó alapos okok és körülmények tekintetbevételével, — lesznek szorítottak. A természetben dolgozni akaró községek: ezen jegyzőkönyv kiadása által oda utasítottak hogy a munkájairól magok köz, helyhatóságilag eltevévén a kiállított munkaerőt késszen tartás és azt az igazgató felszólításra, az illeto osztályban, az ahol szükségeslenni fog, pontosan kiállítsák; — ellenkezo esetben elnök a pénzbehajtásról gyakorlati eljárás alkalmazandó. A c) általiakra néve ezenel határozatilag és jegyzőkönyvileg kijelentetik, hogy: ha a határakbeli urberé rendezés, vagy tagosítás, a közgyűlés által elrendelt pénzkivétel után történt, — és az addig be se volt jelente, — akkor azok a velők bizottmányilag annak idejében kiállított ártérfejtésű okmányok szerint tartoznak eddigi illetoeségeiket teljesíteni, jövőre néve pedig, a szintén bizottmányilag igazgítandó ártérmenyiségiek s azok értéknövekedése szerint, lesznek a szabályozási költségek viselésére néve megrovandók. Hogy pedig az efde kijáratások, annak idejében megtörténhessenek és mindenkihez igazság szolgalthatassék, ezenel elhatározatik s emel fogva jegyzőkönyvileg is kihirdetetik, hogy minden társulati tag és község, a bírtokában vagy határában történt törvényszerű változás, a társulati elnökségél és az igazgatónál haladé nélkül bejelentessenek: az arannéve szükségéll kiegyenlítés illetoessel a társulati igazgató megbízatván. 5.) Bemutatották és felolvasottak birhalmegyei főispáni helytartó ur mult 1864-dik évi szept. 18-dikáról 9488. sz. a kelt, a társulati elnökséghez intézett átirata, a hozzá csatolt okmányokkal és az arra innét adott felvilágosító és tagadó választással együtt, melyben közöltettek a társulattal azon előletoeségek, melyek szabályozási czélokra az 1846—1849-diki évi idöszakban, és későbbben az 1850 és 1857. évből, részint a Szina és Rótschidálféle kölcsönökkel s az országos vízipénzügyi alapokból kiszolgáltatott s ezekből az államszámvetés által szerkesztett kimutatások szerint, a körös-berettyószabályozási társulattól összesen 10,484 ft 45 1/2 kr. visszartérítésre követeltetik és a közgyűlés eziránti nyilatkozata kivánatik. — Az elnökségnek, a társulat fenntartása oda felmerült tárgyalások és a régebbi gyakorlat alapján, ezen követelésre adott felvilágosító és indokolva tagadó választást, a közgyűlés magává tévévén, ezen eljárását, helyeslő tudomásul veszi. 6.) Elnök ur jelenti, hogy megbízatása folytán, az alsó osztálybeli vagy esatornai fahidnak, — mint a debreczen-békes-gyulai kereskedelmi és posta-útveken esőnek, — a politikai megyei hatóság részére leendő átvevétel iránt, birhalmegyei főispáni helytartó úr nlgához, indokolt feltérjesztést tett: de erre mindéddig válasz nem érkezett. — Oly hozzáadásással vétetik tudomásul, hogy kedvetlen választ esetében, a társulat ezen méltóság kérelme felsőbb helyen megújittassék.

(Vége köv.)

Debreczeni hírmondó.

F. hó 5-ken tartott polg. kaszinók az évi tisztújító közgyűlése. Előnkül megválasztott általános szótöléséggel Simonffy Sámuel, alelnökül Rácz György, ügyvédül Tóth Ferencz, pénztárnokul Szegessy Antal, könyvtárnokul-felügyelőül Fejér Bert, jegyzőül Vimeze Viktor, választmányi tagok lettek: Arnis Balint, Balozsy István, Kerékes Jozsef, Kondóssy Imre, Kondóssy Lajos, Laky Lajos, Mohár

TÁRCZA.

Politikai ármányok.

(Folytatás.)

Beaumont kissasszony aq végzete el másnap reggel piperéjt, midon Woronow skortálnokot jelentették be, ki, mihelyt egyedül voltak, a következőket mondotta: „Ezen udvar, kedves barátom, új világ öné néve; következképen érteitására von önök szüksége azon tér felett, melyre lábát teszi. Sikamlós, veszelies tér ez, melyen az ember oltalom s támogatás nélkül nagyon is könnyen elcsúszik. Biztek ön tehát havan évsz tapasztalatomban; holnap már csak óhajtsimmal használhatók önnek. Mert legcélszerűbb leha a kottúnk levő egyéreteknél, minden elárlása. Másdi fogva tehát nem szabad egymást ismerünk. Ön látta e czárnet. ... s zavarba jött ön; a czárne megízelté azt, mert az ő biztelg tekintete, mézes szavai már első pillanatban elvarasították önt. Ö, én tanulmányoztam ön! a miután a legelő összejevetelnek a hatását látom, szükségessé tartom párbeszédünket. Azért jövök hozzá, hogy a mérteken az egyszeműt ismét helyreállítsam. Ön az ömei elváltak: én távolítani akarom a felölt, melytönk vezselembre ragad, midon ön elvaktja. Ön eddig szívevel itélt kedves barátom: de a szív csaknem mindig rossz tanácsadó a politikában; ha az ember palotába lép, be kell zárnia szívet. A palotában eddig az ész, a híd, kissámító ész legyen vezetnök; egyedül az eszünkkel itéljük s bírjuk meg az embereket és dolgokat; mert az udvaroknál ninesnek érzékek, csak érdekek. Jegyezze meg ön magának, hogy it minden csupa játék a hogy minden játszó, csaló. Visszartérek a czárnéro látásom jószívűs mimészésé alá, éles elme van rajta. Ha tekintete ellen előre pincézzel nem vesznék magunkra, behat az bekelünk-be, s ha ezt észrevesznék, már késő. Jóság is csak árca, csupa fényman. Franczországban az ön hátrájában példál s egész Európában, 'szende' mellékvén adnak czárnéruknak. Midon trónra lépett, szent Miklós nevére esküdtött, hogy uralkodása alatt senki sem fog kivégeztetni. Szószariat megtörtötta szavát s valóban meg egy emberfő

sem utaltette le, de levagott! legálabb kétezer nyelv és kétezer pár ful. Későgvül hollotta ön a szerencsétlen Lapsin Endoxia tőrőre? Ö veltézett talán ő felsége ellen; de legrosszabb volt: hogy velétársas s nálánál szebb volt. Erzébet, tuzes vassal forrta keresztul nyelvet a s hóber által busz korhész-czupással illelte, pedig a szerencsétlen jöreményegében volt a lebetegedéséhez közt! Aztán Sziberiasz strámkivetetett, fával s ferejével együtt. A czárné példjárja a tartományok kormányzói is egyczésre tudtak lépni szent Miklósval, mint Tartulfo a mennyországok. Mint a czári szónak szigorú követői huszegen megtartvan fogadókat, mint önk meg illetoeségeiket. De felkesszjtek öket kezünkél vagy laboknál fogva a fákra, meg magoktól megölnek, vagy keresztbe szerezik öket deszkákra s a vízekbe dobják, melyek a rönöságokon folynak. Ez ezek még most is megtörténnek tartományainkban, elnéve Erzébet a támogatva Bestucheff által. Az így kományfomat megbuktatni igyekezni, nem becsúgy, hanem hazafésség, emberség. Erzébet maganéteben ugyanazon ellentételek találja, mint a politikaiak. Majd istentelen, majd kegyes, hitetlen csaknem az istentagadásig, vakbuzgó csaknem a babonászig. Néha két vagy több kegyence is van; de mindig csak egy van felhatalozás minőségben, mint jelenleg Schawalow Iwán Ivanovicsz kamarás, ki eddig közöttünk és ellenségeink között semlegesen maradt; mindenesetre részünkre kell tehát őt hódítaniunk.

Bestucheff és Sir Williams jellemének rövid vázlatosa után folytatva az alkortálok: „Mégisc Katalin nagyhercegnöz s férje Peter nagyherceg, és Pontowski Szaniszló vették hátra, kik mind a hármán Bestucheff és Sir Williams szövetségében állának, mind a hármán ellenünk vannak.” „A nagyhercegnöz regényes, szenvedélyes; szemei tündökölők, kissé vadorságit árulnak el, lomlaka magas s ha nem tevédek, e homlokon bosszu, hozást jóvó van írva. Ö előszéken szíveles, de ha hozzáz közeledik, oly östönöböl retellen vissza, melytől elyomni lépés nem vagyok. Örökké mosolygó, szája gyakran eltorzul s megrémít engemet; nevétese fenyegetésnek leiszik. Nem tudom vajon nem előéletét vakit-e el: Katalin, Sir Williams novendeke s fel, hogy méltó tanítóra. Férje Peter, hóhörtös; II-dik Frigyes utánözója alacsonyítottá le magát. Nevéteseg ember ö, kit kímélünk keller; egyébránt, bár durva és viszszatlasztó külseje, mégis jószívű s gyöngéd bensőség.”

„Az orosz korona örököse tehát szíveben porosz?” — kérdezte d' Eon, — „neje talán briti?” „Igen. De mi oroszok vagyunk.” — mondá Woronow, büszkén folyegyesedvén. — „Az herczegnek deszára is azok maradtak. Hasztalan hiszik Anglia és Poroszország, hogy jóvónték megajánlják, midon jóvónté fejedelemnek magukhoz édesgetik. Egy éreideltetetlen nemzet törzse, erős és eleven; képs az lábat előli fekvő undoksgókból is eltelte nyedveket buzni. Oroszország is azt tendi. Mar búcsójában rejtett, minden kigyút, melyeket sokféle ellenségei reá halldottek, megfojtott kis kezeivel.

Anglia gyanította benne legelőször a berkeslet s hogy előrelönlte, aranylót csillámú mellét nyújt nekí, melyből a tejjel együtt egyszermiad mérget is szopna. De Anglia tévedésben van: milyt a gyermek szettejpi pólyáját s kény, finnyágványt karjait s legelső ragadományul, dajkáját nyeli el.” „Pontiosvábi Szaniszló, mint mondottam önnek, Katalin kegyencze, Sir Williams által lett azq ő. Ő, az angol elővágyzó s gondokdolki vedenezetnek minden szakszógh. A kegyencz hajlama tehát a brit érdekekhez, háladásszög szüleménye. Mintan Sir Williams a nagyhercegeket, kinek rokonszeme másjélt hajtott, magához nem vonhatta, az okból a ferj és feleség közé, egy szép fiatal lánygel nemet toll, megbízvan ö, hogy a már bomlisanq inult házassági viszony romjába, mint a borostyan a bedött vírfalak hasadékába, benyomuljon.” „D' Eon lovag bámulva hallgott azon aron vázolásokra, melyeket az öreg, sok évi tapasztalásai után ele korlított. „Most?” — folytatta tovább az alkortól. — „megletoesé teljes az ön utasítás s oktatásoknak ezenel vége.” „A lovag felállott, miután a szolgálattételre mille rendelt tárgyalógó kíséretében, — ki valódi mintája volt az öreg komorának — kissé sötélti ment, emlékezőtehetsége hirtelenlegesen a maga leveltá juttatásába, melyet Mecklenburg Strelitz herczegkissasszony, bratnéjának küldött Sz. Péter várába.

„Ismer-e ön egy fiatal leányt: kinek neve Stein Nad ége?” — kérdezte a komorant. „Igenis asszonyom. Egyike ö az ő felsége környegetében lévő udvari hölgyeknek Atjén Oroszország szolgálatában halt meg s fejedelemnek magához vette legutótlabb örövját.”

26 ft. széna 1 ft 15 kr. szalma - ft 40 kr. 1 font szalonna 28 kr. disznós 16 kr. marhahús 13 kr. 9 kr. 1 liter disznósír 40 kr.
 Baromvásár. Egy pár jarmos okor 110 ft. Egy pár vágó tehén 100 ft. negyedű tinó párja 120 ft. harmadű tinó párja 89 ft. rugott borjú párja 78 ft. ígás ló párja 87 ft. sertés párja 32 ft. juh párja 19 ft.
Margitta. Febr. 3. Tiszta buza 2 ft 40 kr. kétszeres 1 ft 40 kr. rozs 1 ft - kr. árpa - ft - kr. zab - ft 75 kr. tengeri 1 ft - kr. 1 mássa szalonna 24 ft. 1 font marhahús 11 kr. (H. J.)
Nagyvárad. Febr. 7. T. buza 2 ft 43 kr. kétszeres 1 ft 70 kr. rozs 1 ft 30 kr. árpa - ft 95 kr. zab - ft 80 kr. ten-

geri 1 ft 35 kr. köles - ft - kr. 1 mássa szalonna - ft. széna - ft - kr. 1 font marhahús 13 kr.
Nyíregyháza. Febr. 4. - A mai napon tartott heii vásáron, a gabonának következé aron keltek, u. m. tiszta buza: 2 ft 20 - 40 kr. kétszeres 1 ft 50 - 60 kr. rozs 1 ft 10 - 15 kr. árpa 90 kr - 1 ft. zab 75 - 80 kr. tengeri 1 ft 10 - 20 kr. köles 1 ft 10 - 20 kr. kása 2 ft 50 - 80 kr. posnyk 3 ft 10 - 30 kr. (K. B.)
Tasnád. Febr. 3. T. buza 2 ft - kr. kétszeres 1 ft 40 kr. rozs 1 ft - kr. árpa - ft - kr. zab - ft 50 kr. tengeri 1 ft 10 kr. köles 2 ft - kr. egy mássa szalonna 22 ft. széna - ft 25 kr. egy font marhahús 11 kr. (Á. L.)

Bécsi bürze árfolyama.

	Február.	6.	7.	8.	9.	10.
5%-es Metalliques	100 ft.	72.35	72.50	72.50	72.50	72.45
5%-es nemzeti kölcsön	100 ft.	79.35	79.15	79.30	79.35	79.40
1860. évi. kölcsön	100 ft.	85.5	85.5	84.80	84.25	83.80
Háttérleten részvényei		190.80	190.80	188.80	189.20	
Bankrészvények		809.	807.	804.	802.	802.
Londoni váltók		112.50	112.60	112.80	113.30	113.30
Ezüst	100 ft.	112.	112.25	112.25	112.25	112.25
Arany	1 db.	5.321.	5.333.	5.334.	5.336.	5.335.

MENNYBEND
 a liszavidéki vaspályán, 1864. Deczember 1-jétől kezdve, továbbhi rendelésig.

Ár	100	50	25	10	5	2	1
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
Debreczen	8	6	5	3	2	1	0.5
Nyíregyháza	8	6	5	3	2	1	0.5
Tobaj	8	6	5	3	2	1	0.5
Miskolcz	8	6	5	3	2	1	0.5
Kassa	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3	2	1	0.5
Czeged	8	6	5	3	2	1	0.5
Szolnok	8	6	5	3	2	1	0.5
Pápa-Ladány	8	6	5	3	2	1	0.5
B.-Lippa	8	6	5	3	2	1	0.5
Nagyvárad	8	6	5	3	2	1	0.5
Bécs	8	6	5	3	2	1	0.5
Pest	8	6	5	3			

**A debreczeni dalárdaegylet
1865. február 18-án,
Tornay Ferenc vendéglőjében, saját pénztára javára,
dalok előadásával egyesített
táncvizsgalmat**

rendezend, melyre a t. ez. közönséget ezennel tisztelettel meghívja.

E célra **Tornay** vendéglője különösen alkalmasított és pedig: a táncteremben a gázlámpák megkészszeretnek, a nyári ebédlő — fallal behuzatván — czélszerű étkezési helyül szolgál, a kádasutca negyedik ablak pedig ajtóvá alakítván, kényelmes bejáratot képezend. Ezenkívül gondoskodva lesz czélszerű társalgási és étkezési helyekről, czukrászatról, ételek, italokról és jó zenéről s általában a lehetőségig mindenről, ami a t. ez. vendégek kényelmére és gyönyörködtetésére szolgálhat.

Szűnőra alatt a dalárda néhány dal előadásával élénkítendi a táncvizsgalmat.

A táncvizsgalom kezdete esti 8 órakor.

Beléptidij 1 frt o. é.

Jegyek válthatók előre: egyleti pénztárnok **Márton László** ur kereskedésében, este pedig a táncvizsgalmi pénztárnál.

Egyleti tagok a táncvizsgalomban díj nélkül vehetnek részt. Azonban kéretnek, hogy belépti jegyeiket pénztárnok **Márton László** urnál legfeljebb február 18-dikán déli 12 óráig ávegyék, mert azonut belépti jegyek csupán a rendes belépti díj befizetése mellett fognak kiszolgáltatni.

Auszt.

**„Gresham” élet- és évjáradék-
biztosító-társaság.**

Alólhit bátorodom a t. ez. közönségnek tisztelettel tudomására juttatni, miszerint én **sz. kir. Debreczen város — lovábbá Bihar, Szabolcs és Szatmármegyék,** valamint a **Hajdu-városok** területén a „Gresham”-féle **élet- és évjáradék-biztosító társulatnak** helybeli **függönyöké-
gét** átvetem és minden ezen vállalkozásba vágó ügyeket, a legmértányosabb feltételek mellett fogok elintézni.

Amidőn a nagyérdemű közönségnek erre vonatkozólag szolgáltatást, a legnagyobb készséggel felajánlanom, azt egyszerűs mind azon **nagy előnyökre is figyelem-
tetni** olajtom, melyeket a társulat a **legjutányosabb díjszabás mellett** nyújtani képes.

A.) A biztosítottak között minden **öt évtben az egész nyeresemények-
nek 80 szátólíja** felosztatik, mely nyeresemény-osztalék a biztosított **szabad akaratára** szerint — mindenkor **készpénzben**, vagy a biztosított összeg **szaporítására**, — máttal a tőke mintegy 20 év letforgása alatt kézszeresítettik — vagy pedig a **díj befizetés kevesítésére** fordítható.

B.) Azáltal, hogy a társulat azon kellemes helyzetben van, viszontbiztosításokat az **angol „Gresham” társulatnál** (Life Assurance Society in London) eszközölhetni képes, mely társulat **25 millió franknyi alaptőkén kívül**, a biztosítottak meg nagyobb biztonságára, a legújában 1862-ik évi november 2-kán eltebe léptetett angol törvények szerint onkint azon határtalan jótállással bíró társulatok első osztályába soroztatott, melyeknek részvényeset (Unlimited Companies) nemesak **befektetett tőkék és részvényeikkel**, hanem egyszerűs mind **összes vagyonyokkal is a társulat minden kötelezettségéért felelősek, az oszt. birodalmi t. ez. közönségnek annál nagyobb jótállásról kezeskedhetik. Amellett még megjegyzetetik**, hogy ezen viszontbiztosítás, a biztosítottira azon üdvös körülményi eredményezi, miszerint három évi díjizetés után, **a biztosított összeg még azon esetben is kifizettetik, ha a haláleset öngyilkosság, parhaj vagy törvényes kivégeztés által történik is.**

C.) A díjizetés beállításával a biztosítás meg nem szunik. Bővebb felvilágosítással, átnézetekkel és díjszabály-kimutatásokkal stb. a legnagyobb készséggel szolgál.

Katz Jakab

a „Gresham” biztosító társulat debreczeni függönyöke.
(Iroda Piacutza Jéger-féle ház alatt a „Fehérlo”-hoz címzett vendéglővel szemben.)

2-3

GÖZMALMI-RÉSZVÉNY

eladás.

debreczeni timár ezébrek **8 darab gözmalmi részvénye** árverés útján **örök áron eladó**; a vég-eladásra 1865-ik év február 25-dik napjának délutáni 2 órája tüzetik ki, amikor a venni szándékozók, a nyitáson árverésre ezámester **Kajik** **András** ur tiszteletzi 2500-lik számu házban megjelenni szokaszkodnak. Az eladás akár összesen a 8 darab, akár egyenkint, a vevők akaratára szerint, — s a vétel csak készpénzzel és mellett törtéthetik.

1-3

Kiadó lakás.

Nagymesterutczán az 1110-dik számu ház, egész udvarral, a f. évi pünköszt első napjától berbe adandó. — Értekezhetni iránta piacutczán 2137-dik szám alatt a tulajdonos **Nánassy Ferenc** urral.

3-3

A sweizi freiburgi kerület államkölesőne **6 millió franknyi összeg**, mely kamataival visszafizetendő.

13 millió 816,840 frank

teljes összegre rug — s főnyereseményei: **60,000 frank**; nyolcz **50,000**, négy **45,000**, tizenégy **40,000**, tizenhárom **35,000**, hat **32,000**, tizenégy **30,000**, négy **25,000**, huszonkét **20,000**, nyolcz **18,000**, négy **16,000**, tizenhárom **15,000** frank és egy **10,000** franknyi stb. nyeresemény.

A legesekelyebb nyeresemény 17 frank pengő pénzben.

A legközelebbi húzás f. évi február 15-keü leend, mely alkalomra, 1 sorsjegyet ára 2 frt, hat sorsjegyet 10 frt; oszt. értékben.

Megrendelések a kijelölt összeg beklldése után rögtön és pontosan teljesítetnek s az érdekelteknek a hivatalos húzási jegyzék ingyen megküldetik.

Az e sorsjegyet vásárolni kívánók annál fogva sziveskedjenek alulirt váltóüzletéhez fordulni.

Schüffer Károly
Majua melletti Frankfurtban.

4-4

Juh-eladás.

A munkácsi és sz. miklósi uradalmak Munkáctól egy órnyi-távolságban fekvő nagy-lucskai majorjában, **218 darab hizott anya és ürü, selyem birkajuh**, folyó évi február 14-kén árverés útján fog eladatni. 1-1

Árverési hirdetmény.

Sz. kir. Debreczen város törvényszékének telekkönyvi tanácsa által közhírré tételik, hogy Főrizs András és neje Gerőcz Erzsébet vargautca külvárosi 3507. számú 1000 aftra becsült házuk, 1865. évi február 28-ik napjának d. u. 2 óráin a helyszínen tartandó nyilvános árverés útján bíróság el fog adatni. — Az árverési feltételek a telekhivatal irodájában megtekinthetnek. — Kelt Debreczenben a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának 1865. január 11-kén tartott üléséből. 2-3

Árverési hirdetés.

Sz. kir. Debreczen város törvényszékének telekkönyvi tanácsa által közhírré tételik, miszerint özv. Bőr Istvánnak gyermekeivel közösen birt vargautcai 2069. számú 8 hold s 100 □ öl külső földvel együtt 700 aftra becsült háza, 1865. év február 28. szükség esetében március 29-dik napján d. u. 2 órakor, a helyszínen tartandó nyilvános árverés útján bíróság el fog adatni. — Az árverési feltételek a telekhivatal irodájában megtekinthetnek. — Kelt Debreczenben a városi törvényszék telekkönyvi tanácsának 1865. jan 11-kén tartott üléséből. 2-3

Eladó ház és tanya föld.

Czeglédutczán a színházzal átellenben a 2365-ik sz. 47 hold és 150 □ öl földjével; továbbá 9/16 rész nyilas föld, a rajta levő jó karban álló épületekkel, szabad kézből eladó. Értekezhetni czeglédutczán 2365. sz. a. Dömsödi Lajossal. 5-5

Önkintes árverés.

Nehai Szép László örökösai tulajdonosaikhoz tartozó péterfia-utcai 854 és 855 számú házak, folyó 1865 évi március 16-án — sextakerti 3 nyilas szőlő f. évi ápril hó 29-kén, a városi törvényszéknek 1864. p. sz. a. kelt végzése folytán, mindkét esetben d. u. 3 órakor a helyszínen tartandó önkintes árverésen elfognak adatni. Kelt Debreczenben 1865. január 26. Szabó Imre kiküldött tanácsnok. 3-3

T. Árlejtési hirdetmény.

Nyiregyháza néhai Kerekety István házának újból felépítésére alóhrt gyámhatóság által elrendeltetvén, ezen épületnek a bemutatott terv szerinti felépítése, mely 14,000 (tíz négyezer) oszt. ért. forintban kiállaték ki — árlejtésen folyó év február 22-kén délután 2 órakor Nyiregyháza város tanásteremében — vállalkozónak kiadatik, a vállalkozó a kiárverelt építési árnak 20%-ét biztosítékban tartozik letenni; egyebiránt az árlejtési feltételek az aljegyző hivatalban vagy Nikelszky Mátyás végrendeleti végrehajtónál addig is megtekinthetők. — Mely árlejtéshez a vállalkozni kívánók meghívotnak. — Kelt Nyiregyháza városi törvényszék mint gyámhatóságnak 1865-dik január 21-kén tartott üléséből. 3-5

Fényirda megnyitása.

Van szerencsem tudatni a t. közönséggel, hogy fényirdámot (Czeglédutca 27. sz. özv. Szikszayné assz. házában) mely eszmé- és észszerűség tekintetében városunkban páratlan s a legelső bécsi és pesti fénykép-műtermekkel vetélkedhetők, a mai napon megnyitottam. A levett képek itt helyben fognak lehető csimmal és zártással kiállittatni.

Á r a k:

12 darab első látjegyalaku kártya	4 frt — kr. o. é.
6 " " " " " " " " " " " "	2 " 50 " "
3 " " " " " " " " " " " "	1 " " " " "
Középnagyságu kép első példány	4 " " " " "
" " " " " " " " " " " "	1 " " " " "
Legnagyobb első példány	10 " " " " "
" " " " " " " " " " " "	2 " " " " "
Chromo-kép, nagy mellkép	10 " " " " "
" " " " " " " " " " " "	5 " " " " "

Ezen új találmányu chromo-képeket, melyek ide, természetihü színezete páratlanul mondható, a t. közönség figyelmébe különösebben is ajánlani el nem mulasztottam. 12 látjegyalaku képnél két, 24 példánynál három állás vétetik fel. Beküldött arczképek, tájképek, szóval mindenemü másolatok a fentebbi árak mellett készíttetnek. Az anyaképek (matrice) fenntartván, utólagos megrendések, bármikor eszközölhetők. Egyes látjegyalaku kép 40 krajával kapható. Vállalatomat a nagyérdemü közönség szives pártfogásába ajánlván — Maradtam Debreczen 1865. január 7.

Gondy Károly
festész és fényképező

2-5

Haszonbéri hirdetés.

Sz. kir. Debreczen város tanácsa részéről közhírré tételik, hogy a vasuton Debreczenbe szállított árucikkeltől vámszedési jog, mely jelenleg a város által házilag kezeltetik, a nagyméltóságu magyar királyi helytartótanácsnak folyó évi január 24-kén 3859. sz. a. kelt magas intézvénye illetőleg reudelete következtében 1865 február 13-ik napjának délelőtti óraiban a városház nagytanásteremében tartandó nyilvános árverés mellett bizonytalan időre, a városi számvégségnel addig is megtekinthető árverési előleges feltételek szerint, haszonbérbe ki fog adatni, mely napra a bérleni szándékozók, magukat elegendő bánatpénzzel ellátva, meghívotnak.

Debreczen 1865, januárhó 31.

2-2

A városi Tanács.

612. sz.

Cs. kir. szab. tiszai-vasut Hirdetés.

Vitelbérmezséklé a tiszai-vasut állomásaival Pestre és tovább szállítandó gabonára nézve. Folyó évi február 10-étől kezdve továbbá rendelkezésig, a tiszai-vasut állomásánál Pestre és tovább küldendő, legalább 150 mérszt képző, egész kocsirakományban feladatt s 10 mérföldnél tovább menő gabona-küldemények, a tiszai-vasut vonalán következő mérsékelt fuvar-áron szállitotnak s p. 19 mérföldre 1. 25 krajczéron 20 mérföldre és tovább 1 krajczéron vammásra s mérföldenkint, a szabályos melléklő hozzászámítása mellett. Ezen fuvarleszállítás érvényes a következő életnemuekre nézve s. p. buza, rozs, kétszeres, árpa, zab, kukorica és köles. Bécs 1865, január 51.

Debreczen 1865. Nyomatott a város könyvnyomdájában.

tel.
lal, péterfián

Elek.